

انجمن سینمای جوان یک خانواده ۲۵۰ هزار نفری است

مهدی عظیمی میرآبادی، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون و مدیرعامل سابق انجمن سینمای انقلاب اسلامی و دفاع‌مقدس در حاشیه حضور در جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت: فیلمسازی صرف برای حضور در جشنواره‌ها، فعال و مولد نیست؛ فیلمسازی در سینمای حرفه‌ای موفق است که در ژانرهای مختلف و با نگاه به جذب مخاطب کار کند. مهدی عظیمی میرآبادی درباره فعالیت‌های فیلمسازی در حوزه فیلم کوتاه گفت: یکی از بخش‌های مهم و

در گفت‌وگو با مهدی آذرپندار، دبیر سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران بررسی شد

تاثیر گسترده جشنواره بر آینده حرفه‌ای جوانان

علی رستگار گروه فرهنگ و هنر

سی و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران که از ۲۷ مهر در پردیس سینمایی ملت آغاز به کار کرده بود، ساعت ۱۸ امروز با برگزاری مراسم اختتامیه در مرکز همایش‌های برج میلاد و معرفی برگزیدگان در بخش‌های مختلف داستانی، مستند، تجربی، پویانمایی و بین‌الملل به کار خود پایان می‌دهد. این رویداد با پشتوانه ۳۸دوره برگزاری و کشف استعدادهای جوان فیلمسازی که به‌تدریج جذب سینمای حرفه‌ای ایران شدند، با اولویت تنوع ژانری و توجه به سینمای بومی با تاکید بر خلاقیت و نوآوری کلید خورد که این مهم، هم در انتخاب لحاظ شد و هم به گفته دبیر

جشنواره در بخش داوری ضریب خوبی خواهد داشت.

شناسایی و معرفی استعدادهای سینمایی، تقویت جایگاه فیلم کوتاه به عنوان جریانی مستقل و اندیشمند در سینمای کشور، به‌روزرسانی دانش سینمای فیلمسازان در حوزه فیلم کوتاه، تقویت چرخه عرضه فیلم کوتاه با فراهم کردن زمینه‌های بازاریابی داخلی و خارجی و گسترش و جذب مخاطبان فیلم کوتاه، از اهداف این دوره جشنواره فیلم کوتاه تهران ذکر شده بود. در گفت‌وگو با مهدی آذرپندار، مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران و دبیر سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، ضمن بررسی کم‌وکیف این دوره، درباره برخی از این اهداف و امکان تحقق آنها صحبت کردیم.

❏ معمولا جشنواره‌ها صرفا ویتترین تولیدات سالانه هستند و نقشی در جریان تولید آثار ندارند، اما جشنواره فیلم کوتاه تهران به دلیل ارتباط تنگاتنگ با انجمن سینمای جوان ودبیر و مدیرعامل مشترک، جزو استثنائات در این زمینه است و می‌توان در همان مراحل تولید در طول سال به خروجی و جریان مدون و مشخصی اندیشید و به آن عمل کرد. امسال چه رویه‌ای را پیش گرفتید که این بده بستان انجمن و جشنواره تقویت شود؟

با همین نگاه که جشنواره فیلم کوتاه تهران تنها ویتترین نباشد و بتواند جریان ساز باشد، سبب تولیدات را آسیب‌شناسی کردیم و به بحث تنوع ژانر برای این دوره رسیدیم. یعنی به این نتیجه رسیدیم که عرصه فیلم کوتاه مثل سینما و فیلم‌های بلند به یکی دو ژانر به‌خصوص محدود شده بود و در بسیاری از ژانرها فیلم نداشتیم. بنابراین در فراخوان جشنواره که اسفندماه سال گذشته منتشر شد، به‌صورت رسمی این تنوع ژانر را اعلام و اطلاع‌رسانی کردیم. وقتی در مردادماه امسال دریافت آثار به جشنواره، همه می‌دانستند اولویت ما در این دوره از جشنواره، انتخاب آثار برمیانی ژانر است. اتفاقی که افتاد این بود که خدا را شکر تعداد زیاد و آثار بسیار خوبی در ژانرهای مختلف به دست ما رسید که از بین آنها بهترین‌ها را به عنوان فیلم‌های نهایی انتخاب کردیم. حالا و موقع برگزاری جشنواره و نمایش آثار، رسانه‌ها و مخاطبان باید بگویند آیا چنین اتفاقی افتاده است یا نه. ما فکر می‌کنیم شده و آن تنوع ژانر موردنظر و تعریف شده اتفاق افتاده است. ما در جشنواره فیلم امسال بیشتر از همیشه فیلم کم‌دی داریم. در

برش

فیلمسازان متأثر از فضای مجازی تصمیم نگیرند

مهدی آذرپندار، دبیر سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران در پاسخ به این سؤال که استقبال از این دوره جشنواره، جوابی به مخالف‌خوانی‌ها و تحریم این رویداد از سوی برخی سینماگران است، می‌گوید: ما تقابلی نداریم. اما واقعیت این است از آنجا که فیلمسازی اتفاقی فیزیکال و عینی به حساب می‌آید، دوست داریم فیلمسازها این قدر تصمیمات‌شان را متأثر از فضای مجازی نگیرند. بلکه واقعیت‌های بیرونی را ببینند. طبعی جشنواره فیلم کوتاه تهران را تحریم کرده است، اما این‌که تعداد این طیف چقدر است و چقدر تحت فشار، این تصمیم را گرفتند نیاز به بررسی دارد. آن فشار قابل اشاره همان تصویری است که فیلمساز دارد و فکر می‌کند اگر در جشنواره شرکت کند، به چه چیزهایی متهم خواهد شد. درحالی‌که اگر ببینند و فضا را ببینند، نظرشان تغییر می‌کند. خیلی از اینها نگران بودند امسال شرایط برای فیلم دیدن مهیا نیست اما اگر می‌دانستند سالن‌ها قرار است پر از تماشاگر و فضا همچنان فضای نقد و بررسی و تحلیل باشد، به نظر تصمیم دیگری می‌گرفتند. امیدوارم این یک تجربه برای ادامه زندگی آنها باشد و بدانند آن چیزی که در فضای مجازی اتفاق افتاد، لزوما همه واقعت نیست.

پیشخوان

رونمایی از کتاب «ژانر در فیلم کوتاه»

کتاب «ژانر در فیلم کوتاه» با مقدمه منصور براهینی از جمله کتاب‌هایی است که در حاشیه برگزاری سی و نهمین جشنواره فیلم کوتاه تهران رونمایی شد. این کتاب که به کوشش رامتین شهبازی نوشته شده، شامل مقالاتی از فریاد

عسگری کیا، مجید کیانیان، سیدعلی روحانی، امیررضا نوری پور، مریم جلالی، رامتین شهبازی و وحید... هاشمی است که پس از جشنواره به بازار عرضه می‌شود. منصور براهینی در بخشی از مقدمه این کتاب آورده است: «پارادایمی که از طریق آن می‌توان سینماهای ژانر را در دوران معاصر درک کرد، نوعی ژانروی (گذار، گذرگویی، پوست‌اندازی، تحول) فراگیر است، هم به معنای زمان مند و هم به معنای جغرافیایی: از یک سو، تغییر و درهم آمیزی ژانرها در طول زمان، که غالباً نتیجه تغییرات رویدادهای فرهنگی، تاریخی و انتقادی است یا پاسخی است به آنها؛ از سوی دیگر واگویی فیلم‌ژانرهایی که از زمان، مکان یا رسانه‌ای که در ابتدا با آن مرتبط بوده‌اند، دور افتاده و در محل‌ها یا قالب‌های (formats) دیداری-شنیداری جدید بازسازی و تفسیر می‌شوند.»/جشنواره فیلم کوتاه تهران

نکته

فرستی برای تبادل اندیشه‌ها

سیدمرتضی مصطفوی در حاشیه حضور در پردیس سینمایی ملت و جشنواره فیلم کوتاه تهران گفت: این جشنواره بستری ویژه نیز برای تبادل افکار و اندیشه‌هاست. کسانی که فرصت حضور در چنین جشنواره‌ای را از دست بدهند، فرصتی برای

تعالی، رشد، همدلی و شناخت را از دست داده‌اند.

این فیلمنامه‌نویس و نویسنده بیان کرد: این رویداد امسال علی‌رغم این‌که در فضای مجازی حمله‌های زیادی از سوی شبکه‌های معاند برای تحریم آن صورت گرفت اما همچنان مثل سال‌های گذشته با استقبال بی‌نظیری از سوی علاقه‌مندان و مردم مواجه شده است، به طوری که اکثر سالن‌ها پر از مخاطب هستند و تا جایی که خدوم شاهد بودم، آخر شب هم این روال ادامه داشت. او افزود، خوشبختانه فیلم‌های حاضر در جشنواره هم فیلم‌هایی هستند که از ساختار و محتوای خوب و متنوعی برخوردارند که نشان می‌دهد ما در این دوره با فیلمسازان خلاق و با استعدادی مواجهیم که با فرم و محتوا آشنا هستند. گرچه نواقعی هم هست که احتمالا از کم‌تجربگی این فیلمسازان جوان نشأت می‌گیرد. /جشنواره فیلم کوتاه تهران

تاثیرگذار در حوزه سینمای کشور، بخش فیلم کوتاه است. انجمن سینمای جوانان ایران با خانواده ۲۵۰ هزار نفری به عنوان یک سرمایه با ارزش در این حوزه محسوب می‌شود و جایگاه رفیعی را در سینمای کشور دارد. البته گاهی نگاه انجمن به فیلم کوتاه، به شکل فیلمسازی تجربی جدا از سینمای حرفه‌ای است و این مسأله با مدیریت و توجهی که به موضوع ژانر شده است، برطرف خواهد شد.

او با تاکید بر اهمیت شناخت ژانرهای مختلف فیلمسازی افزود: آن جس از فیلمسازی که صرفا برای حضور و مورد توجه قرار گرفتن در جشنواره‌ها باشد، نمی‌تواند فعال و مولد باشد. اگر آثار یک فیلمساز محدود به چند جشنواره باشد، زمانی که وارد عرصه سینمای حرفه‌ای می‌شود، باز هم با همان دیدگاه فیلم می‌سازد و نتیجه آن سینمای خالی از مخاطب خواهد شد. /جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران

این ۱۲۰۰ فیلم را داوری هم کند، پروسه خیلی پیچیده و دشواری می‌شد. بنابراین حتما باید تفکیکی بین هیات انتخاب و داوری در سینمای داستانی ایجاد می‌کردیم. ضمن این‌که وقتی ما داوری می‌کنیم باید در بخش‌های بهترین فیلمبرداری، بهترین فیلمنامه و شاخه‌های دیگر، به‌صورت تخصصی نظر دهیم، اما در بحث انتخاب سرجمع و شکل نهایی یک فیلم را می‌بینیم. برای همین باید در بحث داوری، این کرسی‌های فنی هم صاحب نماینده باشند، ولی در

انتخاب این تخصص شاخه به شاخه کمتر اهمیت دارد و یک کارگردان به عنوان عضو هیات انتخاب می‌تواند سرجمع کیفیت فیلم را تشخیص دهد و آن را انتخاب کند یا نه. اما شاید برای انتخاب بهترین تدوین یا بهترین فیلمبرداری و... لزوما کارگردان‌ها به همین دلیل این دو شان و مقام با هم متفاوت است، چون در بخش‌های مستند، تجربی و پویانمایی یا یک جایزه بهترین اثر(به اضافه جایزه بهترین پژوهش در بخش مستند) داریم، همان ترکیب هیات انتخاب می‌تواند در داوری هم این تصمیم را بگیرد و

نیازی به کرسی‌های فنی نیست.

❏ برعکس سینمای بلند و حرفه‌ای که در پایتخت متمرکز است، سینمای جوان و جشنواره فیلم کوتاه تهران فرصت‌های خوبی را در اختیار فیلمسازان جوان و مستعد به‌ویژه مناطق محروم و کم برخوردار قرار می‌دهند و به شکل بارز و چشمگیری در آینده حرفه‌ای آنها تاثیرگذار هستند. چقدر فارغ از بحث تنوع اقلیمی در آثار، در این دوره از ظرفیت‌های مناطق مختلف کشور در فیلمسازی استفاده و کشف استعداد کرده‌اید؟

جواب در خود سؤال شما هست. چون انجمن سینمای جوان ۵۸ دفتر در کل کشور دارد، ما هر سال از نمایندگان

آنها برای حضور در جشنواره دعوت می‌کنیم و آنها این رویداد را به‌خوبی رصد می‌کنند، به جز نماینده‌های دفاتر، هر سال تعدادی از استادان و هنرجویان انجمن هم به جشنواره فیلم کوتاه تهران دعوت و در آن حاضر می‌شوند. در ضمن فیلم‌های حاضر در جشنواره بعد از رویداد به این دفاتر ارسال می‌شوند تا به‌طور هفتگی و در قالب برنامه‌های «پاتوق» برای اهالی انجمن و استعدادهای فیلمسازی به نمایش گذاشته شوند و درباره آنها بحث و بررسی کنند. همه اینها روی ذهنیت جوانان هنرجو تاثیر می‌گذارد که اگر مثل فیلم‌های خوب و برگزیده جشنواره فیلم کوتاه، فیلم بسازند

بخشی از خروجی تنوع ژانری جشنواره را هم در اختتامیه و در بخش جوایز خواهیم دید و به‌صورت سیاست تشویقی این پازل تکمیل می‌شود

دفاتر انجمن فیلم می‌سازند، به واسطه ورود فیلم‌شان به جشنواره فیلم کوتاه تهران، کرسی تدریس می‌گیرند و به شخصیت شناخته‌شده‌تری تبدیل می‌شوند. بنابراین تاثیرات سینمای جوان و جشنواره فیلم کوتاه تهران بر آینده حرفه‌ای فیلمسازان مناطق مختلف کشور خیلی گسترده است. البته ما دوست نداریم فیلمسازان برمبنای سلیقه چند داور، به فیلمسازی تصمیم بگیرند ولی این یک واقعیت است که جشنواره فیلم کوتاه تهران خیلی در سلیقه فیلمسازان در اقصی نقاط کشور موثر است. با این حال امیدواریم هر فیلمسازی به این استقلال رای برسد که فیلم خودش را بسازد تا شبیه فیلم‌های برگزیده شده‌های سال گذشته جشنواره فیلم کوتاه نباشد.

قاب

دمی تنفسی

آنهايي که زمان برگزاری جشنواره‌ها و

رویداد‌های سینمایی برگزار شده در پردیس

سینمایی ملت حاضر می‌شوند، به‌خوبی با

این قسمت آشنا هستند. این محل ورود

و خروج مخاطبان اهالی سینما و رسانه و

دست‌اندرکاران جشنواره‌هاست. گاهی

جماعت با عجله از روی همین فرش قرمز

می‌دوند تا به سانس‌های مورد نظر برای

فیلم دیدن برسند. گاهی هم در زمان آت‌راکت

و بعد از پایان سانس‌ها برای دم تفس و

تعویض هوا و به‌ویژه صحبت و نقد و بررسی

داغ داغ فیلم‌ها از این شیب ملایم فرش قرمز

پایین می‌آیند و در حوالی پارک ملت قدمی

می‌زنند و باز دوباره سانس از نو و فیلم از نو.

عکاس: نازنین کاظمی‌نور/ جام جم

جام جم

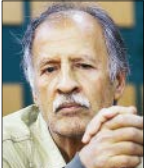
فیلم کوتاه SHORT FILM

دوشنبه ۲ آبان ۱۴۰۱ ۶۳۲۷ شماره

دوشنبه‌نوشته‌ها

شگفتی آفرینی فیلمسازان جوان

زیر فشار تحریم

محمدتقی فهیم منتقد سینما

«منطق افرادی را که گفتند به جشنواره نمی‌آییم درک نمی‌کنم.» این‌را رسول صدرعاملی در کارگاه اولین روز جشنواره فیلم کوتاه تهران اعلام کرد و در چرایی حضورش به مصداقی از فعالیت پرنشکان و پرستاران اشاره

کرد که در هیچ شرایطی تعطیلی بردار نیست. واقعیت هم همین است، برای اهالی سینما و هنرمندان بجد، فیلم یا هر محصول هنری دیگر مانند داروی نجات بخش است که اتفاقا در شرایط بحرانی و مصائب متوجه جامعه و مردم، بیش از پیش باید مورد اهتمام قرار گیرد. حالا در این فقره مشخص که اکثریت مطلق شهرهای کشور و مردمش با اتفاقات جاری بیگانه‌اند و مشغول رق و فق امور جاری، زندگی و کار یومیه خود هستند که اساسا تعطیلی یا تحریم، محلی از اعراب پیدا نمی‌کند. از همین‌رو شاهدیم که استقبال از جشنواره سی‌ونهم فیلم کوتاه همه را شگفت زده کرده است.

مروری بر تصاویر آرشیوی دوره‌های قبلی جشنواره و مقایسه آنها با حضور و مشارکت انبوه جوانان از این دوره به‌خوبی نشان می‌دهد هم علاقه‌مندان تماشای فیلم‌ها از کمیت چشمگیری برخوردار بودند و هم این‌که کارگاه‌های برگزار شده توسط کارشناسان با اقبال قابل تائیدی مواجه شدند به طوری که برای اولین بار صف‌های طولیی مقابل سالن‌ها تشکیل شد.تحریم‌کنندگان غافلند که مردم ایران چند دهه است با مقوله تحریم آشنا شد و به‌رغم فشارها و زحمتی که تحریم برای‌شان ایجاد کرده ، مشکلات را تاب آورده است، لذا فشار و تهدید برای تحریم محیط‌های فرهنگی و هنری راه به جایی نمی‌برد. خصوصا در میدان کار هنری با عناصر پیشرویی سروکار داریم که دارای دغدغه هنر متعهد هستند، هنری که وظیفه‌اش تعدیل و کاهش تاب تلاطمات جامعه و اضطراب مردم و مقابلا افزایش روحیه ایستادگی و صبر و مقاومت است. مشارکت بر تعداد جوانان فیلمساز از اقصی نقاط کشور در روزهای برگزاری جشنواره البته تلنگری دوباره بر مدیران و مسئولان است که بیش از پیش به این خیل نیروی پرنارزی و سقف بالایی استعداد توجه جدی‌تری داشته باشند.

آنچه سینمای ما را از رخوت و انفعال نجات خواهد داد همین نیروی جوان فیلمساز است. فیلمسازان جوان درعین‌این‌که نگاهی به سکوی فیلم بلند دارند و تأمین‌کننده بدنه فیلمسازی آینده کشور خواهند بود ولی در بدنه خود فیلم کوتاه نیز حرف‌های تازه و فرم‌های بدیعی برای ارائه دارند. فیلم کوتاه امروزه در مقام مدیومی مستقل کارکرد دارد خصوصا آنتن‌ن‌های متشکر تلویزیونی از جمله مصرف‌کننده‌های اصلی در تمام دنیا هستند، برای همین است که امروزه دیگر تمرکز آماتوری بر فیلم کوتاه جایش را به حرفه‌ای‌گری در مقام جنبه‌های فیلمسازی کوتاه داده است. این دوره از جشنواره فیلم کوتاه فقط در غلبه بر حاشیه‌سازی تحریم و تعطیل نبود که موفق ظاهر شد بلکه انتخاب شعاری محوری باعنوان «سینمای ژانر» اساسی‌ترین اتفاق آن محسوب می‌شد. دوره‌های متعدد گذشته شاهد بودیم که فیلمسازان در محدوده موضوع و مضامین اجتماعی متوقف بودند اما امسال توجه به ژانر باعث تنوع حتی در ساختار و سروشکل فیلم‌ها شده بود. بی‌تردید همین رویکرد، ذوق و شوق مضاعفی را به محیط جشنواره جاری کرده بود و کنج‌کاوی دیدن آثار متمایز از هم باعث شده بود تا سالن‌ها با تماشاگر قابل توجهی روبه‌رو باشند. تجربه‌ای که فیلمسازی بلند کشور از آن محروم است.